

Het is 29 juni.

Dit is vandaag de dagelijkse podcast van de standaard. Ik ben Alexander Lippenveld.

Egbert Lachaart stapt op als voorzitter van OpenVLD.

De voorzitter van de Vlaamse Liberale maakt ruimte voor premier Alexander de Krouw als boegbeeld van de partij in de aanloop naar de verkiezingen.

Hij zou naar eigen zeggen zijn rol als voorzitter niet kunnen spelen als de partij ook de premier levert.

Is dat nu geen vreemdere denering en zal de exit van Lachaart de partij redden of net niet?

Waarom loopt u weg mee Lachaart?

Anne van Rentergem van VRT vroeg zich vorig jaar al af waarom Egbert Lachaart letterlijk toen wegliep van de camera's.

Nu doet hij het ook en loopt hij weg van zijn voorzitterspost,

Bart Dringman en Jan-Frederik Abeloos van onze politieke redactie.

Dat was wel een verrassing van format.

Dat is inderdaad een verrassing.

En achteraf, ik heb me natuurlijk zeggen ja, maar er waren er toch al een aantal tekenen.

Ik denk, bij sommige mensen interen in de partij was het minder een verrassing,

omdat toch duidelijk was dat hij steeds meer afstand nam,

dat hij ook voor alle kritiek de mensen doorverweest naar Alexander de Krouw.

Dus als het bebijtje stilaan helemaal was afgelopen, maar toch is dit een zeer merkwaardige beslissing.

Er was onlangs een heel slechte peiling van onder meer.

Veet jij met het laatste nieuws de partij haalde nog?

Wat was het? Een goeie acht procent?

Rieper iemand om zijn ontslag of niet in die tijd?

Officieel niet.

Er is wel een zeer geanimeerd partij bestuur geweest,

ook al na onze peiling, die ook niet goed was.

Dus de partij zit structureel onder de tien procent in de peilingen.

Toen hoorde je ook al bij Lachaart zelf niet langer de verdediging van

het is maar een peiling of uiteindelijk gaan we bovenop komen.

Nee, iedereen had door, het is allehens aan dek.

Maar wat wel opviel bij het laatste partijbestuur was dat Lachaart het beu was,

dat alle ogen zijn richting altijd uitrijden.

En zoals Bart net zegt, hij was het beu om altijd het verlies in de peilingen

te moeten assumeren, vond dat de partijbestuur,

ook de cro zelf, toch wel meer dan een tandje moest gaan bijsteken.

En wat je nu gekregen hebt, is een partijbestuur dat zij

het beste echt bij het Lachaart, wij willen tegen negen juli,

een plan waarmee we naar de verkiezingen kunnen.

Ja, er komt nu geen plan, maar de ontslagbrief van echt bij het Lachaart.

Ja, dat is duidelijk.

We zullen eens luisteren naar de uitleg die Lachaart zelf geeft

om zijn exit bij de microfoon van VRT.

De persoonlijke relatie tussen Alexander en mij is zeer goed,
we kennen elkaar al heel lang, dus daar is eigenlijk geen ruis op de lijn.
Maar natuurlijk, strategisch is onze positie anders.
Een partijleider zoals mijzelf is een andere rol,
ook in het publiek debat vaak aanwezig is.
En de regeringsleider heeft een andere rol.
En nu maken we gewoon een heldere keuze.
Wij willen niet in die situatie zitten,
dat wij elkaar zouden conflicteren, willen het helder maken.
Lachaart zegt eigenlijk, ik kan mijn rol als voorzitter niet spelen
als de partij ook de premier heeft.
Nu goed, dat is niet de eerste partijvoorzitter die de premierlevert natuurlijk is.
Is dat geen heel vreemde redenering?
Nee, dat is natuurlijk ook iets wat hij drie jaar geleden had kunnen bedenken
wanneer de regering in de stijgers werd gezet.
Het is voor een stuk begrijpelijk.
Het klopt dat Egbert Lachaart altijd wat lastig heeft gehaald,
met het feit dat als je de premierlevert hebt je een andere rol als partijvoorzitter,
moet je terughoudender zijn.
De premier maakt het compromis en dan heeft het natuurlijk weinig zin
dat als partijvoorzitter van dezelfde partij, van de premier,
dat je dan kritiek begint te leveren op het compromis dat je maakt is.
Dat gaat niet.
Dus je moet eigenlijk zwijgen tegelijkertijd.
Maar ik denk dat als je een eerste minister hebt,
dan mensen in de verkiezingen ook die eerste minister willen beoordelen.
Dan heeft het weinig zin vandaar naast een figuur te hebben
die iets anders zou vertellen dan de premier.
We zijn alle twee liberale, maar we hebben natuurlijk een andere rol te spelen.
Als je een partijvoorzitter bent die daar ook al een tijdje zit
en die natuurlijk los van die regering staat,
dan wordt elk verschil gemilimetreerd afgebogen.
En dat is geen leuke situatie voor niemand.
Laat ons helder kiezen.
Alexander de Croo is onze politieke leider.
We zetten ons achter hem.
De organisatie zal daar ook op georganiseerd worden.
Kun je dan hopen dat de regering goed matcheert?
Mocht de regering goed matcheerden?
Dan ben ik ook zeker van dat hij er nog zou zitten.
Maar als die regering natuurlijk niet goed matcheert,
als die op allerlei sociaal economische punten
wat lag uit heel belangrijk vindt, want het is een donkerblauwe,
als die daar eigenlijk onvoldoende resultaten kan boeken,

dan wordt het lastig en dan kribbelt het.
En dan wil je natuurlijk je ongenoegen uitschreven.
En ja, goed, dat gaat dan niet.
En dus ergens kun je zeggen, dan trekt hij een consequente conclusie.
Dan zegt hij, ja, ik kan niet als voorzitter functioneren.
Dus ga ik in de kamer zitten.
Maar dan moet je een beetje kijken.
Zit ik in de juiste rol om dat dan als voorzitter in te vullen?
En ik denk dat ik van meer waarde kan zijn in het parlement.
En dan ga ik in september terug heel actief in zijn.
En dan is de vraag natuurlijk, wat gaat hij daar doen?
Ja, wel, want daar kan je toch niet meer of minder
de luizen in de pel spelen dan als voorzitter.
Ja, hij dicht zichzelf daar blijkbaar een vrijheid toe die hij nu niet heeft.
Maar ja, dat gaat natuurlijk heel raar overkomen.
Want in het begin, dat hij in de kamer nu denkt vrij te zijn,
zijn woorden nog altijd natuurlijk op een weeg schaal leggen en stel.
En dat hoor je nu al binnen de partij van, gaat echt bij het lachard.
Daar nu echt de oppositie voeren tegen de premier in de kamer.
Dat kan toch niet.
Wel, dat lijkt inderdaad vrij onwaarschijnlijk.
Maar woon, dus hij gaat nog steeds gevangen zitten
ook in die nieuwe rol die hij nu voor zichzelf ziet als vrije kamerlid.
Dat is een beetje toch een, ook dat is wat een vreemdere denering.
Wat ook wel speelt denk ik in die dynamiek,
is dat je toch ook hoort van verschillende mensen in de partij,
is dat de kroohaar de weg toch iets brutaler is gaan omspringen
met de rol van Egbert Lachard.
Ja, en had daar minder en minder respect voor Lachard,
werd minder en minder ingelicht over bepaalde demarches in dossiers.
Bijvoorbeeld herinner je de recente verklaringen van de krooh
over de bepaalde knop, die moest ingeduid worden bij de natuurherstelwet.
We horen dat dat niet doorgesproken was met de voorzitter Egbert Lachard.
Het is toch wel opvallend als je zo'n majeure uitspraak doet.
En blijkbaar zag Lachard nu ook wel de behang
en wat betreft de fiscale hervorming, die een volle onderhandeling is.
Ook daar had hij al een vermoeden dat het, ja, laat ons zeggen,
een compromis zou worden dat hij moest gaan verdedigen
met wie weet hoger BTV en andere zaken,
wie weet zelfs een vermogensbelasting.
Ja, dat ligt allemaal voor liberalen
en ook voor iemand als Lachard zo moeilijk
dat hij denk ik er gewoon geen zin meer in had
om het opnieuw te moeten gaan verdeden.

Ik heb dat vorige week ook een persoonlijk tientje gekregen.
Dus vorige week hadden we de problematiek
rond de minister van Buitenlandse Zaken Hadja Labib,
waar de kroo eigenlijk bijzonder snel opnieuw zijn vertrouwen
aan het uitgesproken, zelfs na een toch wel vrij dramatische sessie
in de commissie van Buitenlandse Zaken.
En dat dat veel Lachard ook wel zwaar,
omdat, ja, mocht niet vergeten, enkele maanden geleden
werd genadeloos Eva de Bleeker onder de bus gegooid
door Alexander de Kroo, even de Bleeker,
die eigenlijk een heel goede relatie heeft met Egbert Lachard.
En dan heb je toch een beetje het gevoel van,
ja, twee maanden in twee gewichten.
Een eigen partijgenoot wordt bij het minstige geslachtofferd,
terwijl een minister van Buitenlandse Zaken
die toch duidelijk fout heeft begaan.
Dat is ook deze week gebleken.
Ja, die mag dan aanblijven
en krijgt dan onmiddellijk de steun van de premier.
Dus dat lag niet eenvoudig allemaal.
En is dan de oplossing gewoon ontslag nemen?
Dat vringt bij mij.
Nee, maar dat is denk ik iets wat, zoals je net zei,
aan de ene kant is het consequent.
Je trekt de conclusie.
Ik kan niet naast de premier functioneren,
maar aan de andere kant heb je een heel groot vraagteken
waar je dan wel gaat doen.
Je gaat naar de kamer, je gaat ongetwijfeld kritiek hebben op.
Ik zeg zomaar iets.
Je weet nooit dat er een fysicaal akkoord komt.
En als het dan niet helemaal zijn zin is gehad,
dan kritiek geeft.
En als je dan niet opleet beter,
dan had je gewoon de partij een vlaarde.
Want dan ga je eigenlijk een partij hebben
met een deel waar de kroog gestunt wordt.
Hij is onze premier,
het is een goed compromis,
weet ik veel hoe dat met het allemaal gaat uitleggen.
En je krijgt een andere fractie van donkerblauwen,
van mensen die zichzelf terug magten
na die paar jaar van regeringsdeelnamen
die dan kritiek gaan leveren.

En dan denk ik dat de openVLD in zijn huidige omstandigheden
niet meer kan bestaan,
dan ga je gewoon het fysma rechtdoor die partij krijgen.
Dus er zit echt wel een irrationaliteit in.
Ik bedoel, je kan het wel ergens uitleggen,
maar de gevolgen, die ogen weinig gaan trekkelijk
toch voor openVLD, voor opposities het feest natuurlijk.
Ja, absoluut.
Vandaag wordt het ook echt wel kwalijk genomen.
De verschillende mensen die we gesproken hebben,
die nu al misschien wat emotioneel reageren,
maar je hoort echt wel van,
dit is een laffe dat, het is een laffaart.
Het eindelijk moet je rekenen,
hij is een van de architecten van de Vivaldi regering.
Hij heeft die in de stijgers gezet,
de krooi heeft vervolgens de bal binnengekoopt samen met Paul Manjet.
Nu, voor de eerste verkiezingen,
waar dus toch Vivaldi zal gewikten
en gewogen worden door de kiezer,
is slaggaard weg.
Dit is een voorzitter die net zoals Joachim Koensestijts bij CDNV
geen enkele verkiezing heeft meegemaakt als voorzitter.
Die nu zegt, ja, ik distancier mij eigenlijk van die regering
die ik zelf heb gemaakt.
Zo maak je je zelf ook een tussenpuis, natuurlijk.
Dit wordt hem door sommige mensen heel kwalijk genomen.
De vraag is ook wat rest hem nu nog qua krediet
binnen deze partij.
Je zegt wel, tussenpuis, ja, je kunt hem een tussenpuis noemen,
maar zijn daden zullen niet bepaald
als die van een tussenpuis worden gezien.
Ik bedoel, je verloogend,
wat je op een bepaald moment zelf hebt te aanbeden
en dan pleeg je eigenlijk vaandelvlucht.
Je geeft eigenlijk ook je kiezers,
degene die nog overschieten.
Je geeft je eigenlijk het signaal,
ga, kloffer niet meer in.
Die kansulier is bonus, een fiskal akkoord.
Ik geloof het allemaal niet meer.
Dat is eigenlijk het signaal wat je geeft door te vertrekken.
En stond het ergens niet in de ster geschreven
dat lachgaard ooit op dit punt zou komen.

Hij is een donkerblauwe liberaal
uit het donkerblauwe hart van Vlaanderen.
Ja, maar het is wel zijn eigen keuze.
Je weet niemand heeft hem verplicht om deze regering te maken.
Maar ergens in zijn hoofd moet dat toch altijd gebotst hebben.
Ja, maar dan zeggen partijgenoten van hem,
hij moet toch hebben nagedacht
en moet toch weten in welk bota je staat.
Je bent toch een verantwoordelijk persoon.
Je bent partijvoorzitter.
En niemand zal zeggen dat partijvoorzitter
dat dat een simpel job is.
Dat is een hondenjob.
En je moet verturend ageren in een situatie
die je niet in de hand hebt.
Want er gebeurt zijn alles in de politiek
en je krijgt alle mogelijke shit over je heen.
Dat is wel.
Maar goed, niemand heeft hem verplicht om voorzitter te worden.
Dat is een persoonlijke keuze van hem.
Dus het is wel al te gemakkelijk
om dan, ik geef toe, even flink wat tegenwind.
Maar ja, ook als er flink wat tegenwind is,
kan je proberen te laveren
en gaat gewoon in de remmen en gooit zijn fiets in de wijn
of hij gaat overuit de andere kant op.
Dat weet ik niet.
We keden nog even terug naar die
desastreus peiling van begin juni.
Open VLD-minister Alexia Bertra.
Zij toen heel nadrukkelijk in de zevende dag
dat Open VLD niet gelijk was
aan de Vivaldi-regering.
Nu is echt Lachardt eigenlijk getegen overgesteld.
Hij heeft het trouwens al gezegd in een interview bij ons.
Dat Open VLD of de Kro, of hij zelf,
niet getrouwd zijn met Vivaldi.
Maar ze vinden wel dat de Kro een zeer goede premie is.
Dat was sowieso, probeerde echt Bert Lachardt
altijd toch een vreemde boodschap te verkopen.
Maar het is de spanning die al van bij het begin
van de regeringsvorming in die regeringsvorming zit.
Dit is geen centrum rechtscabinet.
Dit is eerder een centrum linkscabinet.

Met een van de kleinere partijen daar binnen die de premie levert.
Alexander de Kro.
Dus dan weet je al,
dat compromise komt niet volledig jouw richting uit.
En echt Bert Lachardt die altijd geprobeerd heeft om daar...
Het interessant is om terug te spoelen
naar de vorming van die regering.
En toen, echt Bert Lachardt, heeft altijd gedacht
oké, we gaan in volle coronacrisis,
want dan moet je wel altijd voor ogen houden in 2020
de verantwoordelijkheid nemen.
En mensen gaan ons daarvoor belonen.
Na een lange stilstand,
en we hebben toch bewezen dat NVA niet kan en niet wil.
Oké, we vormen nu een regering zonder de NVA.
Ik vind dat zelf ook niet leuk.
Maar bon, het moet.
En kijk eens met Alexander de Kro,
wij leiden het land door ettelijke crisissen.
Dat is nog altijd ergens de diskoer van de partij.
En waarschijnlijk nu in de toekomst meer dan ooit,
nu dat de Kro effectief de spil wordt.
Maar daarachter zat altijd ook wel de hoop
omdat donkerblauwe imago,
waarmee Bert Lachardt uiteindelijk voorzitter is kunnen worden,
naagwendel in Rutte,
omdat ook ergens te swanjereren.
Om die donkerblauwe kiezer toch ook niet helemaal verder te verliezen
aan de NVA.
Ja, dat is de reden waarom Bart Tommelein
toen ook geen voorzitter geworden is.
En je ziet peiling na peiling,
dat dat niet werkt,
dat schisme Bart aludeert op mogelijk schisme.
Voorlopig is het dat nog niet, maar is het wel een spanning.
En die spanning, de peiling na peiling,
heeft aangetoond dat de kiezers daarvan weg lopen.
Dat die niet goed meer weet waar staat die open VLD nu voor.
Wat ben ik daar nog mee in de toekomst?
En eigenlijk, er kent Lachardt dat nu ook met zijn exit.
Hij krijgt het ook niet meer verkocht.
We gaan er even uit voor, reklaanen.
Waarom dat ik bij Mende Neus in dat superacht Flanderierglas zit?
Ben ik de kolal aan het verkennen, hè?

Superacht. Lekker onverwacht.

Deze hele saga doet wel heel erg denken aan wat er met

Premier Verhoffstadt en Carl de Gucht,

die toen voorzitter was in 2003, denk ik.

Toen had je ook een centrum links,

een paarskabinet, paarsgroen.

En dan had je een centrum rechts voorzitter.

Is dit gelijk aardig Bart?

Nee, ik vind het verschil toch wel behoorlijk.

Eigenlijk ging het toen maar over één punt,

het migrantenstemrecht.

En dat was sloordig geregeld tijdens de formation gesprekken.

Ik was dat niet uitgeraakt, dus men had dan maar gezegd,

dat is voor het parlement.

Goedwetende eigenlijk, ja, als je het naar het parlement stuurt,

dat je dan zeker wat open VLD betreft,

dat je dan ging verliezen.

En dan is dat eigenlijk helemaal onspoord

en heeft dat geleid tot het vertrek van Carl de Gucht als voorzitter.

Maar dat was een partij die toen natuurlijk 20, 25 procent haalde.

Dus je zit eigenlijk in de fleur van uw leven

en achteraf gezien was dat een vreselijke periode

die de partij echt wel veel stemmen heeft gekost.

Het begin van de neergang?

Het begin van de neergang, alleen had men op dat moment

toch nog het gevoel, dit kunnen we ons wel verroloopen.

En de Gucht was eigenlijk, voor de rest,

was helemaal geen criticus van die regering.

Hier heb je een voorzitter die met een partij die ondertussen op 8 procent zit.

Ja, die eigenlijk geen uitwegnimmer zit,

die zeker ook niet de verantwoordelijkheid wil nemen

voor de verliezijverstiederen,

die volgend jaar zullen komen

en die gewoon hij ervoor zijn geld kiezen.

Je zegt, het begin van de neergang was toen,

is dit het begin van het einde, zeg maar?

Eigenlijk, mijn analizes is altijd geweest.

Oké, de partij is voor een stuk heftig kapot geregeerd.

Dat moeten we eigenlijk durven zeggen.

Er zit veel te lang een federale regering

sinds 1999,

dat is toch behoorlijk lang.

Ook in de Vlaamsverregering zit ze al heel lang,

met een kleine tussenperiode tussen 2009 en 2014 denk ik,

dat ze er even niet in zaten.
Dus die partij is echt kapot geregeerd,
die is uitgewond.
Dus dat moeten we eigenlijk durven zeggen.
Maar als je natuurlijk als voorzitter
bij de verkiezingen een heel goed resultaat haalt,
dus Egbert Lachert was verkozen in één ronde,
meer dan 50 procent, heeft een tegenkandidaat bar-tommelen,
en vernedert gewoon.
Dat was duidelijk dat daar de donkerblauwe,
maar ook de militant nam toen het woord,
die echt dacht van,
dit is de geschikte kandidaat,
heeft het goede profiel en we moeten die richting uit.
Als je met die wetenschap een andere richting uitgaat,
dan moet je niet schrikken dat er een knak volgt in de peilingen,
want men vertrouwde hem echt niet meer,
zoals Jan-Frederik ook gezegd heeft.
Men vertrouwt het niet meer,
en naarmate Vivaldi, natuurlijk,
hebben we crisis gehad rond covid, Ukraine,
toen kon de krol zich min of meer stand houden,
maar die crisis, energie-crisis ook nog,
maar die crisis zijn nu achter terug.
En nu is het eigenlijk gewoon naakt besturen van vervormen.
Nu is het pas crisis.
En nu gaat het over fiscaliteit, pensionen,
en wat allemaal meer.
Allemaal de thema's die Lachert heel nauw aan het hart liggen.
En daar wordt er gekrasseld.
En er wordt geen vooruitgang geboekt.
Hoeverlozen, bilaterale contacten.
Iedereen wordt zo zot als een achterdeur.
En dus hij gelooft er niet meer in.
De diepe ironie is dat het enige,
en dat is misschien treffend,
het enige wat deze partij nu nog rest,
na meer dan 20 jaar besturen,
is alles inzetten op de premier.
Het is het enige waarmee ze nog naar de kiezer kunnen stappen,
dat is, ja, wij besturen dit land.
Wij doen dat al heel lang.
En ja, dit is geen liberale partij meer.
Het is vanaf nu de Partij de Cro.

Dat is iets anders.
Ze zochten een lange nieuwe naam.
Denk, bij deze hebben ze hem gevonden.
Het lijst premier.
Dit is geen partij meer die vertrekt vanuit hun ideologie,
omdat ze weten, dan komen we in de rat met dagelijks beleid.
Dat daar te ver van afwijkt.
Dat is de reden waarom dat Lachert stopt.
Enig wat nu rest, is dat te omarmen,
dat jij blijkbaar de partij bent,
die het compromis belichaamt.
Met alle respect, maar gaat dat werken?
Tuurlijk niet.
Buiten de Vlaams Ardennes, denk ik.
Nee, nee.
De Cro kan maar in één kieskring opkomen straks.
Dat is die in Oost-Vlaanderen,
waar ook Bert Lachert een plaats onder de zon moet zien te vinden.
Tenzij naar Europa gaat.
Tenzij naar Europa gaat.
Zij aan zij, met misschien wat er beken,
maar nu dwalen we af.
Nee, maar dit is diep die lijstvorming.
Dat wordt natuurlijk een hele klus.
Dat is voor de volgende voorzitter, wie het dan ook mogen zijn.
Omdat je natuurlijk je ziet op een crimpende lijst.
Op een crimpende lijst worden de plaatsen peperduur.
En je moet ondertussen toch een beweging maken van vernieuwing.
Dus nieuwe mensen.
Ik was op het jongste congres van VLD in Gent.
En dan voel je toch ook bij die oude gauwburs.
Ik zat toch graag nog één keer,
of dan een halve keer of een kwart keer.
Dat zijn mensen die heel moeilijk afscheid kunnen nemen.
Dus dat wordt echt een hele moeilijke klus.
Om talentrijke nieuwe mensen.
Om die te positioneren.
Naast een beetje ervaring.
Maar een concreet voorbeeld.
Neem Oost-Vlaanderen.
Dus ik werd lachertwiel heel graag naar de kamer.
Maar vaneigens zal de krool de kamer lijst trekken.
Dan kom je op plaats drie terecht,
want op plaats twee komt een vrouw naar No Way

dat hij nog verkoos raakt.
Dat wordt nog eens op eindelijk.
Dit is echt een existentiële crisis.
Dat denk ik ook.
Komt er een nieuwe voorzitter eigenlijk?
Want als alles wordt gezet op Alexander de Krool,
dan is dat wel de meest ondankbare job.
Absoluut, ja.
Dat is nu...
Op donderdag ochtend is er een partijbestuur.
Dat de opties zal wegen.
Er zijn er niet zo heel veel.
Het is ook allemaal een beetje, laat ons zeggen,
een formel.
De feiten is het voor iedereen zonder klaar.
De Kroo is de chieft.
Lachard zegt hetzelfde.
Hij zet vanaf nu de politieke lijnen uit.
Hij gaat eigenlijk mee aanduiden wie nu
een beetje de ceremoniemeester wordt achter de schermen.
Er zijn dan een paar opties.
Eigenlijk is de eerste optie om de Kroo
ook gewoon formel voorzitter te maken.
Het mag nu niet.
Statutair.
Statuten kunnen herschreven worden.
Maar de vraag is, is dat nuttig?
We hebben sommige mensen binnen de partij toch
hun twijfels bij.
De kans dat je dan nog iets maakt van die regering
is toch wel heel klein als je in dat kernkabinet
niet alleen als premier zit,
maar ook als voorzitter van de Liberale Partij.
En dan is de vraag, wie wordt
de Chinese vrijwilliger
die hoe dan ook straks de verkiezingsnederlaag
meemaakt
en die in die schaduw van de Kroo gaat staan?
Een piste die niet zo onlogisch lijkt
en die nu verteld wordt, is dat je
uiteindelijk gewoon vaststelt
dat in de statuten is wel voorzien
dat er een waarnemend voorzitter wordt
mocht de voorzitter verhinderd zijn.

Dat is eigenlijk de heen die met de meeste stemmen verkozen is in het partijbestuur.
Dat is Alexander de Kroo.
Dat gaat dus niet.
Maar dan, de volgende in rij,
is Magy de Blok.
Magy de Blok heeft
niets meer te winnen of te verliezen
in de nationale politiek.
Het was al duidelijk
dat ze de lijst niet meer ging trekken in 24.
Dus wie weet, kan zij de genen zijn
die dan even de onurs waarnemt.
Maar bon, dat is...
Er zal in ieder geval voor haar gepleid worden.
We hebben informatie waaruit blijkt
dat sommigen, maar het is onduidelijk
hoeveel, voor haar gaan pleiten.
Zelfs al is het
maar voor enkele weken.
Dus dat betekent dat het misschien
lachert ook iets sneller zou vertrekken
dan pas over drie maanden.
Want dan ben je al september
als je dan nog voorzittersverkiezingen moet organiseren.
Dan wordt het wel heel kortdag.
Dus het zou wel eens kunnen
dat dat allemaal versneld wordt.
Maar nog iets we weten het niet.
Er is een partijbestuur bijeen geroepen
en daar zullen inderdaad
denk ik alle mogelijke opties besproken worden
en we licht gaan we dan morgen iets meer weten
over welke richtingen dat gaat.
Want ook dat is bijzonder
dat...
Ik ben het lach uit voor zichzelf.
De redenering heeft ontwikkeld
dat hij dit tot na de zomer nog vol had
als afscheid neemend voorzitter.
Er is nog iemand die dat tacht.
Namelijk Joachim Koens.
Ongeveer exact een jaar geleden
om er soortgelijke omstandigheden,

dramatische peiling,
het noorden kwijt.
Ook een lastige relatie
met de regeringsdeelname
heeft zijn afscheid aangekondigd
en gezegd tegen september
moeten we een nieuwe voorzitter hebben.
Nu het verschil is,
die stond toen al klaar.
Natuurlijk bij CDNV.
Namelijk Sami Medi.
En toen is het me wel snel gezegd
tegen Joachim Koens.
Sorry, maar je gaat niet tot september
nog aan het roer blijven staan.
Nu dient die logische opvolger zich minder aan.
Maar ja, we horen u toch al verschillende mensen
die zeggen van dit kunnen we niet maken.
We kunnen niet tot na de zomer
in een stuurloos met een stuurloos schip zitten
en niet weten waar we aan toe zijn.
Ja, oké.
Tot slot is er nog
een sprankeltje hoop voor openVLD
maar volgend jaar toe of niet.
Ja, hoop doet leven natuurlijk.
Laten we zeggen dat alle kaarten slecht liggen.
Maar in de politiek weet je nooit dingen zeker.
Het ziet er niet goed uit.
Maar misschien komt er een geweldig
akkoord rond fiscaliteit, pensionen,
arbeidsmarktheervorming
en wat weet ik allemaal.
Vinden ze elkaar.
Of rijdt, want het kan ook.
Natuurlijk.
De België is Europees voorzitter
de eerste half jaar.
Rijdt de kroon.
Fantastisch parcours.
En gaat de kiezer hem dat vergeven.
Je mag nooit,
vergeet er komt nog een campagne aan.
In een campagne kan er van alles gebeuren.

Er kunnen stomiteiten gebeuren bij anderen.
Er kunnen ook stomiteiten gebeuren
bij de VLD natuurlijk.
Maar in een campagne
kan wel een paar procenten
in de een of andere richting schelen.
Dus dat kunnen we niet voorspellen.
Maar wonder toch je optimisme.
Het lijkt wel moeilijk.
Ik wou nog aan toevoegen.
Maar wie weet, gaat de kroon
vanaf volgend jaar
een internationale carrière tegemoet.
Dat kan ook.
Is zelfs het boegbeeld van open VLD.
Deze partij heeft alles al geprobeerd.
Ik ben het lachgaard.
Dat moet je hem nu wel nageven.
Alles geprobeerd.
Nieuwe ondervoersitters.
Heel liberaal congres.
Met een lange aanloop
heeft een recente boekje neergepend
om de liberale ideologie
het liberale vuur zoals hij het om schreef
aan te wakkeren.
Niets heeft gemarcheerd.
En al die tijd was de kroon
wel al de premier.
Door hem nu nog prominent naar voor te schuiven
is het zeer de vraag of dat iets gaat veranderen.
Ten andere, niet alleen open VLD.
Zakt in de peilingen.
Ook de populariteit van de kroon
zakt in de peilingen.
Dus als alle druk nu op hem komt te rusten
dat is geen laatste troefkaart die ze nu uitspelen.
Maar of dat het winst verzekert
is toch allerm minst zeker.
Ja, inderdaad.
Maar om af te sluiten,
het liberalisme is en denk ik een belangrijke ideologie
die mij nog eens al er ook altijd
een liberale partij zijn

in Vlaanderen.

De vraag is alleen,

gaat die nog open VLD eten?

Ja, Fredrik Abeloos.

Waar ben ik van? Dank jullie wel.

Dit was vandaag de dagelijkse podcast
van de standaard.

Bedankt voor het luisteren.

Volg ons op Spotify, Apple podcast
of één der welk ander podcastplatform.

Als je gratis hebt deze podcast

kan je niet alleen ons werk beluisteren

maar ook de beste podcasttips terugvinden.

Alle credit van de podcast die je net hoorde

vind je op standaard.be,

Schijne Streep podcast.

Reageer kan via podcastatstandaard.be.